

GONIEC KRAKOWSKI

Ceny zasadnicze ogłoszeń: Za wiersz o wysokości 1 mm i 22 mm szerokości (1 szpalta) po 36 groszy „marginesowe” po złotych 3 — za 1 milimetr w jednej szpalcie (szerokość szpalty 65 milimetrów) Adres: „Goniec Krakowski, Kraków, Wielopole 1, tel. 22061

Rok VI.

Nr. 192.

Kraków, piątek 18 sierpnia 1944

Nie zamówione przez Redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie przy dołączeniu portu zwrotnego Prenumerata miesięczna 6 — zł., z odroczaniem do domu 6.50 zł w Rzeszy z dopłatą porta 7.50 zł. W Gen. Gub. tylko prenumerata przez urzędy pocztowe. Konto czekowe: Warszawa 658

Liddel Hart o sytuacji na froncie wschodnim:

Istotna próba sił dopiero nastąpi.

Berlin, 17 sierpnia. Na froncie wschodnim — tak pisze angielski krytyk wojskowy Liddel Hart — mało zmieniła się sytuacja wojskowa w ciągu ostatnich dwóch tygodni.

Posuwanie się Sowietów naprzód w ubiegłych 14 dniach nie było spowodowane załamaniem się Niemców, ale wycofaniem się Niemców w zupełnym porządku na stanowiska położone dalej na zaplecze.

Na odcinku bojowym na północny zachód od Warszawy i na południe od Rygi ponieśli Sowieci nawet bardzo dotkliwe klęski.

Istotna próba sił nastąpi dopiero w tygodniach najbliższych, kiedy Sowieci zaatakują linie obronne, jakie obrali sobie Niemcy celem stawienia głównego oporu.

W uzupełnieniu faktów, podanych w niemieckim komunikacie wojennym z dnia 16 sierpnia, podają następujące szczegóły o walkach na froncie wschodnim:

Na Podkarpaciu walki ograniczyły się nadal na rejon, rozciągający się na zachód od Sanoka, gdzie wskutek strat, poniesionych w dniach poprzednich, bolszewicy przeprowadzili jedynie wypadki o charakterze lokalnym. Zostali jednak wszędzie odparci.

Pomiędzy Sanem a Wisłą, a mianowicie w rejonie Jasła, doszło do zażartych walk na stosunkowo wąskim odcinku frontowym. W miejscu tem poprzednio udało się bolszewikom wdrzeć do pozycji niemieckich, zanim jednak potrafili zdobyć dalszy teren, zostali zatrzymani przez lokalne rezerwy niemieckie. W tem miejscu w środę z rana walki jednak ponownie przybrały na intensywności.

Nad górną Wisłą przeciwwatak Niemców, rozpoczęty przed kilkunastu dniami, celem zważenia przyczółka mostowego bolszewików pod Baranowem trwa nadal. Niemcy zajęli szereg zacięte brzońnych miejscowości, mimo że bolszewicy doprowadzali do tego odcinka frontowego bez przerwy dość znaczne posiłki i to nie tylko w postaci jednostek zmotoryzowanych, ale również w czołgach i artylerji.

Na wschód od Opatowa bolszewicy uderzali przez cały dzień na pozycje niemieckie, nie zdołali jednak zyskać żadnych konkretnych wyników.

Również na froncie nadwiślańskim, na północ od tego rejonu, odparto wszystkie akcje zaczepne bolszewików. Na środkowym odcinku frontu wschodniego bolszewicy operowali pod Magnuszewem trzema dywizjami, popartymi niesłychanie gwałtownym ogniem artylerji oraz akcjami samolotów bliskiego wsparcia. Uderzenie ich zmierza w kierunku zachodnim, wojska niemieckie jednak w pełni utrzymały swe pozycje, zadając atakującym bardzo dotkliwe straty.

Ciężkie walki rozgorzały ponownie na zachód i na południowy zachód od Białogostoku. Również i w tych miejscach ataki bolszewików poprzedza silny ogień burzowy artylerji. Dysponując w tem miejscu kilkoma pułkami lotnictwa bliskiego wsparcia bolszewicy próbowali utworzyć drogę piechocie.

Na północ od linii kolejowej Białystok — Łomża w dwóch miejscach dokonali włamania do linii niemieckich. Dalsze ich posunięcie się uniemożliwiły miejscowe rezerwy niemieckie. Walki w tym rejonie są jeszcze w pełnym toku, podczas gdy na południe od wspomnianej linii kolejowej wojska sowieckie po szeregu darennych ataków zrezygnowały na dalsze akcje.

scowe rezerwy niemieckie. Walki w tym rejonie są jeszcze w pełnym toku, podczas gdy na południe od wspomnianej linii kolejowej wojska sowieckie po szeregu darennych ataków zrezygnowały na dalsze akcje.

Na północny wschód od Suwałek zanotowano operacje przeszło trzech dywizyj sowieckich, którym towarzyszyły liczne formacje czołgów i samolotów bliskiego wsparcia. Zostały one odparte na wschód i na południowy wschód od miasta, gdzie ponieśli poważne straty w ludziach i materjali, podczas gdy na północny zachód od Wilkowiziek bolszewicy zdobyli kilka kilometrów terenu, zwracając się stamtąd w kierunku południowo-wschodnim.

W Normandji i na południowym wybrzeżu Francji szaleją zacięte walki.

Załoga St. Malo wciąż jeszcze stawia opór. — W rejonie Baranowa wojska niemieckie zdobyły kilka miejscowości.

Berlin, 17 sierpnia. Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z głównej kwatery Führera w dniu 16 sierpnia:

W Normandji szaleją zażarte walki z punktem ciężkości w rejonie na północ i na północny wschód od Falaise. Nieprzyjaciel próbuje wciąż znowu przy użyciu jak największej ilości materiału przełamać się na szerokim froncie w kierunku na Falaise, aby połączyć się z siłami amerykańskimi, atakującymi z rejonu Carrouges ku północy. Dopiero po kilkugodzinnych zmaganiach udało się przeciwnikowi wśród wysokich strat wtargnąć w nasz front, obsadzony systemem punktów oparcia i zyskać na terenie w kierunku południowym i wschodnim.

Sily nieprzyjacielskie, posuwające się ku wschodowi z rejonu pod Alencon stoją w ogniu ciężkiej walki z naszymi ubezpieczeniami na odcinku Chartres—Dreux.

W Bretanii utracono miasto Dinard po bohaterkiej walce. Pozostała załoga St. Malo, która wycofała się po odparciu silnych ataków nieprzyjacielskich do Cyta-dell, przeciwstawiła się tam, wciąż jeszcze wszystkim natarcom nieprzyjaciela. Trzechkrotnie powtórzone wezwania nieprzyjaciela do poddania się pozostało bez odpowiedzi.

Na południowo-francuskim wybrzeżu odrzucono kilka nieprzyjacielskich prób wylądowania pomiędzy Tulonem a Cannes. Przeciwnikowi udało się jednak usadzić na kilku punktach wybrzeża. Gwałtowne walki są tutaj w toku. Nieprzyjacielskie wojska desantu powietrznego wysadzone na zapleczu naszej strefy obronnej są atakowane przez nasze rezerwy. W walkach powietrznych, od ognia artylerji przeciwlotniczej lotnictwa i marynarki wojennej oraz wojennych jednostek morskich nieprzyjaciel stracił ponad zachodnim i południowo-francuskim wybrzeżem 23 samoloty. W rejonie francuskim zlikwidowano w walce 164 terrorystów.

Ciężki ogień „V 1” skierowany jest dalej na wielki rejon Londynu.

ne formacje czołgów i samolotów bliskiego wsparcia. Zostały one odparte na wschód i na południowy wschód od miasta, gdzie ponieśli poważne straty w ludziach i materjali, podczas gdy na północny zachód od Wilkowiziek bolszewicy zdobyli kilka kilometrów terenu, zwracając się stamtąd w kierunku południowo-wschodnim.

Z Włoch nie zaraportowano o żadnych ważniejszych działaniach bojowych.

Na Podkarpaciu formacje armji lądowej i SS osiągnęły kilka poprawień frontu w trzechdniowych uporczywych walkach z 7-miu nieprzyjacielskimi dywizjami strzeleckimi. Bolszewicy doznali wysokich krwawych strat i utracili 51 czołgów i zmoteryzowanych ławet, 98 dział, liczny sprzęt wojenny oraz wielką liczbę jeńców.

W wielkim łuku Wisły na zachód od Baranowa czelży i formacje grenadierów pancernych zdobyły mimo zacietego oporu nieprzyjacielskiego kilka miejscowości i zamknęły lukę we froncie. Na południowy wschód od Warki, jakoteż pomiędzy Wisłą a górną Narwią rozbito liczne ataki bolszewików.

Bolszewicy zaatakowali zmasowanymi siłami i przy silnym wsparciu lotnictwa po obu stronach Niemna w rejonie Wilkowiziek i Rosoni. Udało się im zyskać nieznacznie na terenie tylko pod Wilkowizkami. Wszystkie pozostałe ataki odparto, zadając im liczne straty.

Na froncie łotewskim załamały się na północ od Biri ponowne ataki nieprzyjacielskie, dokonywane znacznymi siłami. Bolszewicy stracili przytem 40 czołgów. W rejonie włamskiego na południowy zachód od jeziora Pskowskiego trwają nadal zmienne walki z niezmniejszoną uporczywością. Silne formacje samolotów bliskiego wsparcia ingerowały tutaj szczególnie skutecznie w walkach lądowych. Bolszewicy stracili wczoraj na froncie wschodnim 52 samoloty.

Bombowce północno-amerykańskie zaatakowały miejscowości w Niemczech zachodnich i północno-zachodnich. Sily obrony przeciwlotniczej straciły 29 samolotów nieprzyjacielskich, w czem 27 czteromotorowych bombowców. W nocny pojedyńczy samoloty nieprzyjacielskie zrzucały bomby na Berlin i na obszar Nadreńsko-westfalski. Zestrzelono 3 samoloty nieprzyjacielskie.

Wschód czy Zachód?

W morzu nieszczęście i cierpienie, jakie obecnie szarpia całą ludzkość, nie oszczędzając żadnego narodu, jednostka mimowoli szuka oparcia i ostoi w jakimś czemś, stojącym jeżeli nie ponad, to poza człowiekiem, wyższym i silniejszym od jednostki, mogącem dostarczyć jej ochrony, i przynajmniej pozoru bezpieczeństwa.

Biorąc rzecz praktycznie ze stanowiska polskiego, stanęliśmy znowu, jak tyle razy w naszej historii, wobec problemu: Wschód czy Zachód?

Co da nam większą szansę ocalenia i ratunku, czy związanie się z Zachodem, czy szukanie kontaktu z niewiadomym ze Wschodu?

Jest to problem bardzo poważny, bo życiowy w najdosłowniejszym tego słowa znaczeniu, gdyż decyduje on nie tylko o naszym pokoleniu, ale o całej naszej przyszłości, o losie naszych dzieci i dzieci naszych dzieci.

Rozpatrzmy trzeźwo i bez namietności naszą obecną sytuację. Jesteśmy narodem młodym, w tem znaczeniu, że stanowimy, organizm niedojrzały w światowej wspólnoty, który jeszcze nie skryształizował swojego właściwego oblicza. Żyliśmy przez 150 lat pod zaborami i utrzymaliśmy mimo tego nasz charakter narodowy, a co najważniejsze, pomnożyliśmy nasz dorobek umysłowy w tym okresie w sposób bardzo poważny. Jesteśmy więc czynnikami tworzącymi, co do czego nie ma nikogo absolutnie wątpliwości. Od roku 1918 do 1939 posiadaliśmy byt niepodległy, ale musimy wyznać wobec samych siebie otwarcie, że nie zdołaliśmy egzaminu niepodległości. Mimo pozorów siły i przeżycia Polska była mławicą, bez siły odpornej wobec przeciwności losu, o czem przekonały nas tragiczne dni z września 1939 roku, kiedy państwo polskie upadło w krótkim czasie, prowadząc wojnę z jednym tylko przeciwnikiem, a narazem od wschodu tylko na nieprzyjazną interwencję bez większych działań wojennych. Przypadałoby, że daleko większą siłą odporną wykazuje dzisiaj np. Finlandja lub Rumunja. Co do tego więc musimy stwierdzić zupełnie obiektywnie, że Polska siłą militarną nie była i żadnych warunków na taką siłę nie posiadała. Sily i zalety Polaków objawiają się w innej formie, niż to się powszechnie może w świecie mierzyć. Albowiem muszą być Polacy rozwijając w fizycznych warunkach, umożliwiających egzystencję, nawet najsilniejsze bowiem państwa na świecie szukają zawsze sojuszników i sprzymierzeńców. Bez oparcia się na kimkolwiek Polacy nie będą posiadać tych fizycznych możliwości, jakie musi posiadać każdy naród, dla zachowania swego bytu i wypełnienia swych obowiązków życiowych.

Czy Polacy mają szukać oparcia dla siebie na Wschodzie, czy na Zachodzie — to bardzo ważne dzisiaj pytanie. W przeludnieniu na język praktyczny naród nasz musi się zdecydować, czy chce się oprzeć na swoich bezpośrednich sąsiadach od zachodu, czy sąsiadach wschodnich, niema przecież mowy o tem, abyśmy potrafili utrzymać się zawieszony w powietrzu. Musimy zrozumieć po tylu gorzkich doświadczeniach, że wszystkie nasze uprzedzenia i zakorzenione pojęcia o naszych sąsiadach w dzisiejszej twardej rzeczywistości ulegają zupełnemu przekształceniu i nawet najduńniejszy musi nieraz ugnać karku wobec nieublaganej konieczności.

Pomimo wszelkich uprzedzeń i słusznych skarg musimy sobie powiedzieć, że ze Zachodem posiadamy wspólny język porozumienia i to od najdawniejszych czasów, natomiast od Wschodu jesteśmy oddzieleni prawie nieprzebytym murem pojęć, obyczajów, zwyczajów i całego nastawienia życiowego.

Cała historia i tradycje polskie od najdawniejszych czasów kierowały nasz naród ku Zachodowi. Na przełomie wieków, kiedy Polacy zaczęli występować na arenę dziejową, instynkt narodowy podyktował nam drogę, jaką mamy postępować, aby doprowadzić do wspomnianej przyszłości. Droga ta było przyjęcie chrześcijaństwa, nauki i kultury zachodniej, obrócenie swego oblicza ku wzorom, płynącym ze źródeł cywilizacji rzymskiej i włączenie ich do własnego dorobku kulturalnego. Tem instynkt nie zmienił się do dnia dzisiejszego. Każdy Polak, bez względu na stan, zawód, wiek i przekonania, patrzy na Zachód jako na przródło wyższych form społecznych i postępu. Odczuwali to wszyscy bez wyjątku Polacy. Czy byli wypadki, aby chłob lub robotnik, poszukujący pracy, jechał na wschód?

Przeciwnie, cała droga emigracji sezonowej czy trwałej szła do Niemiec, Francji

Ustanowienie nadzwyczajnych komisarzy przez Mussoliniego.

Mediolan 17 sierpnia. W należących do obszaru operacyjnego, a po części bezpośrednio poza frontem leżących prowincji Emilia i Romagna zamianował Duce nadzwyczajnego komisarza, którego wyposażył we wszystkie pełnomocnictwa rządowe.

Drugiego nadzwyczajnego komisarza z takimi samymi pełnomocnictwami zamianował dla Ligurji.

lub Ameryki. Studenci, uczeni, wolne zawody, intelektualisci i ludzie pracy szukający nowych możliwości życiowych i szerszego oddechu jechali tylko na zachód, do Wiednia, Berlina, Paryża, Rzymu, czy Nowego Jorku.

Jesteśmy od wieków tak przesiąknięci Zachodem i posiadamy tak ścisły kontakt z wszelkimi objawami życia zachodniego, że o zerwaniu tego kontaktu, mimo wszelkich trudności aktualnych i największych zakłóceń, niema już mowy. Polacy to najdalej na wschód wysunięta placówka Zachodu, tej prawdy nie zmienia, nawet najbardziej wstrząsające kataklizmy i największe przewroty społeczne i polityczne.

Jakaż więc jest rola Polaków w obecnym strasliwym zmaganiu Wschodu z Zachodem? Rola to niezwykle trudna i ciężka, ale zarazem odpowiedzialna, o niesłychanej wprost doniosłości.

Polacy, jako siła statyczna pomiędzy dwiema potęgami militarnymi, muszą posiadać większe niż ktokolwiek inny wyuczucie, co jest dobre i złe, co przynosi zgubę, a gdzie należy szukać bezpieczeństwa. Społeczeństwo polskie, okryte bolesnymi ranami w wyniku współczesnego konfliktu, ma do spełnienia inną rolę, jak jątrzenie istniejących przeciwieństw i podburzanie wzajemnego zaciętrwienia. W zrozumieniu, że prawda i dobro leżą w kulturze zachodniej, Polacy muszą propagować tę kulturę w sposób ludzki i nienamietny, dając ewem życiem uczciwym i szlachetnym przykład, jak ta kultura wygląda w rzeczywistości zastosowania.

Fiński komunikat wojenny.

Helsinki, 17 sierpnia. Fiński komunikat wojenny z dnia 16 sierpnia ma następujące brzmienie:

Na karelskim przesmyku oddział wypadowy zaatakował kolo Vuosalmi skutecznie nieprzyjacielskie stanowiska.

Na północny wschód od jeziora Ładogi zdobyty został jeden punkt oporu wskutek akcji, przedsięwziętej przez oddziały wypadowe, przyczem odparto nieprzyjacielskie przeciwataki. Dalej oddziały wypadowe zniszczyły 7 bunkrów i więcej aniżeli 10 stanowisk bojowych nieprzyjaciela.

W okolicy Ilomantsi nasze wojska odparły atak mniejszego oddziału nieprzyjacielskiego i rozproszyły nieprzyjacielski oddział atakujący w pozycji przygotowawczej. Z innych frontów niema nic szczególnego do doniesienia.

W szóstą rocznicę śmierci Andrzeja Hlinki.

Bratysława, 17 sierpnia. Naród słowacki uczcił dzisiaj pamięć Andrzeja Hlinki w szóstą rocznicę jego śmierci. Prasa jednoznacznie podkreśla w artykułach, poświęconych jego pamięci, że obecna generacja oraz mężowie, którzy po śmierci Hlinki ujęli ster w swe ręce, przyjęli na siebie święty obowiązek wykonania testamentu Hlinki i zapewnienie narodowi słowackiemu samodzielnej i wolnej przyszłości.

Wysokie odznaczenie chorwackie

Zagrzeb, 17 sierpnia. Metropolita Gormogen i delegaci patriarchy rumuńskiej, metropolity Visariona dokonali wczoraj konsekracji archimandryty prawosławnego kościoła chorwackiego Spiridona Mifki na biskupa.

Pogłównik przyjął następnie przedstawicieli kościoła rumuńskiego i wręczył im wysokie odznaczenia.

Metropolita Visarion odwiedził również głowę Kościoła katolickiego Chorwacji, arcybiskupa dra Stefana Inaca.

U marszałka Rommla w szpitalu.

Berlin, 17 sierpnia. Pewien niemiecki korespondent wojenny odwiedził w tych dniach marszałka Rommla, znajdującego się w jednym z szpitali francuskich. Stan zdrowotny marszałka Rommla — według doniesienia korespondenta — jest zupełnie zadawalający. Z sarkazmem komentował marszałek twierdzenia angielskie, jakoby już nie żył. W szczegółach poinformował korespondent o zajściu wypadku, jakiemu uległ. Owego dnia miał miejsce bardzo silna nieprzyjacielska akcja lotnicza. Nieustannie bombardował nieprzyjaciół drogi, chcąc w ten sposób przeszkodzić w doprowadzeniu niemieckich rezerw. Akurat podczas tej akcji poruszał się na pewnej szosie, znajdującej się pod szczególnym ostrzałem nieprzyjacielskim samochód marszałka. Postanowił zejść z drogi i zbroczyć w pole, gdzie można było się ukryć. W tej chwili nagle pojawiły się dwa nieprzyjacielskie samoloty, silnie obstrzelujące samochód marszałka. Samochód zatrzymał się, marszałek prawie że wyskoczył, jednakże tak nieszczęśliwie, że poranił się. Natomiast pociski karabinu maszynowego przeleciały nad jego głową, tak, że go nie trafiły. Obecnie jego stan zdrowotny poprawia się coraz to bardziej.

Wzrost śmiertelności dzieci we Włoszech.

Mediolan, 17 sierpnia. Z powodu wielkiego niedożywienia, jakie można zaobserwować w południowych i środkowych Włoszech, śmiertelność dzieci podwoiła się.

Na tysiąc niemowląt, według doniesienia agencji „Associated Press“ z Rzymu, zmarło w pierwszym roku życia 300, podczas gdy dawniej niedożalnymi do życia było tylko 100, a najwyżej 150 niemowląt na tysiąc. W Rzymie niedożywienie matek jest tak krytyczne, że dzieci umierają czasem już podczas urodzenia.

General Eisenhower osobiście objął komendę nad wojskami aljanckimi w Normandji i Bretanji

Sztokholm, 17 sierpnia. General Eisenhower, naczelny dowódca wojsk aljanckich, objął obecnie osobiście komendę nad wszystkimi wojskami, walącymi w Normandji i Bretanji. Oznajmiła to agencja Reutersa.

Jak Anglicy oceniają sytuację wojenną.

Genewa, 17 sierpnia. Na marginesie rozwoju walk na froncie inwazyjnym pisze krytyk dziennika wojskowego „Daily Mail“, kapitan Liddel Hart, że opór niemiecki utrzymał się na poziomie znamienne twardym, a nie ziszcili się nadzieje, jakie przywiązywano dwa tygodnie temu do przełamania się w kierunku południowym. Nietylko w punkcie zawiąsowym swego frontu w pobliżu Caen utrzymali się Niemcy na swych stanowiskach, ale i w dalszym ciągu podtrzymują opór w pobliżu dawnej swej flanki zachodniej.

O anglo-amerykańskim lądowaniu w po-

łudniowej Francji powiada angielski krytyk wojskowy major Gribble w „News Chronicle“ m. in.:

„Dziś nie jest właściwy czas prorocstwa. Takie usiłowania byłyby szaleństwem w czasie, kiedy fundamentalnych faktów jeszcze nie odsłonięto“.

Brytyjskie bomby na stanowiska Kanadyjczyków.

Lizbona, 17 sierpnia. Po zrzuconiu niedawno przez czteromotorowe bombowce Stanów Zjednoczonych swych bomb na kanadyjskie stanowiska na południu od Caen, obecnie zrzucają, jak donosi brytyjska służba informacyjna, brytyjskie bombowce „poważną liczbę bomb“, mających służyć na poparcie wypadu Kanadyjczyków na miasto Falaise, a które spadły również za liniami Kanadyjczyków, jak głosi doniesienie. Zniszczono działa, pojazdy spalono, a kilka czołgów uczyniono niezdadnymi do walki.

Minister Morgenthau przewiduje użycie latających bomb na tysiące mil odległości.

Sztokholm, 17 sierpnia. Minister skarbu Stanów Zjednoczonych Morgenthau, oświadczył w przemówieniu radjowym z Londynu do Stanów Zjednoczonych we wtorek wieczór, że latające bomby prawdopodobnie są tylko „poprzednikiem“ daleko straszniejszych broni niszczących, które mogą być wyrzucane na setki a nawet tysiące mil odległości.

Według informacji z Londynu, ewakuacja przybiera coraz bardziej chaotyczny charakter. Mimo wszelkich zapewnień ze strony rządowej, że zasadnicze plany przygotowano jeszcze przed szeregami niesiecy, nie odpowiada prawdzie. **Wszystko odbywa się w panice.** Jeżeli rząd mówi o planowej ewakuacji, to tylko dlatego, aby zamknąć usta krytykom, zarzucającym stale, iż kraj narażono bez przygotowania na ataki „V 1“.

Bezplanowość zarządzeń ewakuacyjnych powoduje niezliczone trudności przy mieszczeniu ewakuowanych, zaburzenia w

komunikacji kolejowej, głównie jednak stały i coraz silniejszy powrotny napływ ewakuowanych do Londynu.

Jeżeli chodzi o powracających, to nie są to pojedyncze wypadki, jakby można wnioskować z doniesień prasy, lecz codzienne setki rodzin, głównie z ubogich dzielnic wschodnich, powraca do Londynu, nie mogąc pogodzić się z warunkami na obszarach ewakuowanych. Poza to codziennie dalsze setki osób napływa przynajmniej przejściowo do Londynu, gdzie stracił całe mienie lub mieszkania wskutek ognia „V 1“.

Po stwierdzeniu stanu faktycznego i wniesieniu podań o odszkodowanie, osoby te ewakuują się na własną rękę ponownie. W ten sposób powoli, ale systematycznie rozwija się ruch ewakuowanych między południową Anglią, względnie Londynem a innymi częściami Anglii, nie objętymi jeszcze działaniem broni „V 1“, paraliżując wszelkie zorganizowane życie.

Wzmocniona niemiecka akcja lotnicza na Wschodzie.

Berlin, 17 sierpnia. Od tygodni już silnie pod względem liczbowym formacje lotnictwa niemieckiego biorą dzień po dniu udział w akcji przeciwko sowieckim oddziałom wypadowym w rejonie bojowym nad Wisłą i krajach bałtyckich.

Zadają one bolszewikom niesłychanie ciężkie straty w ludziach i materjali. Należy przytem zaznaczyć, że naloty te odbywają się przeważnie w locie głębinowym i kierują się przeciwko sowieckim czołwkom pancernym, kolumnom pojazdów i zgrupowaniom wojsk.

Ostatnio oznajmiono, jak wielkie pod względem cyfrowym sukcesy osiągnęło lotnictwo niemieckie w czasie od 1 lipca do 15 sierpnia przy odparciu sowieckich prób przełamania się. **W samym tylko rejonie bojowym Wisły niemieckie samoloty bliskiego wsparcia zniszczyły w ciągu 6-ciu tygodni 669 czołgów, a unieszkodliwiły 239 dalszych czołgów, uszkadzając je ciężko.**

Formacje niemieckiej artylerji przeciwlotniczej wyeliminowały z walki na tym samym rejonie bojowym 224 czołgi sowieckie. Tak więc w ciągu półtora miesiąca w rejonie bojowym Wisły jednostki lotnictwa niemieckiego unieszkodliwiły 1.132 czołgi sowieckie.

W tym samym czasie zniszczono przeszło 800 sowieckich dział wszelkiego kalibru, bądź też ciężko uszkodzono 6.490 zmotoryzowanych pojazdów i zaprzęgów sowieckich stało się niezdadnymi do użytku.

Na silo obronnej ciężkich i lekkich formacji niemieckiej artylerji przeciwlotniczej załamały się na tymże odcinku bojowym liczne sowieckie próby przełamania. **Przed stanowiskami niemieckimi baterji przeciwlotniczych naliczono po tych ciężkich walkach przeszło 11.400 zabitych.** Padli oni ofiarą ognia artylerji przeciwlotniczej.

W rejonie bojowym Wisły zestrzelono w okresie od 1 do 15 sierpnia łącznie 1.217 samolotów sowieckich. Myśliwcy niemieccy osiągnęli z pośród tej liczby 880 zwycięstw powietrznych, podczas gdy artylerja

przeciwlotnicza straciła 337 samolotów sowieckich.

Z nadbałtyckiego rejonu bojowego zaporowano, że formacje latające i jednostki artylerji przeciwlotniczej lotnictwa unieszkodliwiły w tym samym okresie czasu 383 czołgi sowieckie.

Tak więc łącznie na środkowym i północnym odcinku frontu wschodniego wyeliminowały z walki w ciągu 6-ciu tygodni formacje lotnictwa niemieckiego 1.515 czołgów sowieckich.

Ameryka planuje rozszerzenie swego systemu baz.

Sztokholm, 17 sierpnia. Jak donosi agencja Reutersa z Waszyngtonu, senator McKellar z Tennessee wniósł we wtorek w senacie rezolucję żądającą, aby prezydent Roosevelt rozpoczął z Ekwadorem rokowania w sprawie oddania wysp Galapagos jako stałe posiadłości Stanów Zjednoczonych.

Rezolucja, która przekazano do komisji dla spraw zagranicznych senatu, domaga się także objęcia przez Stany Zjednoczone wszystkich wysp, będących własnością Japonji lub podlegających jej mandatowi na północ od Równika aż do 30 stopnia szerokości geograficznej przed Pearl Harbour, do których zaliczono także Formozę i wyspy Ryukyu.

Dalej rezolucja żąda nabycia przez Sta-

Polityka Roosevelta prowadzi do nowej wojny.

Sztokholm, 17 sierpnia. Nawet w Stanach Zjednoczonych zaczynają coraz bardziej rozumieć, że polityka ustępstw mocarstw zachodnich wobec Kremla musi doprowadzić do katastrofalnych skutków.

Po sensacyjnych zarzutach, wysuniętych ostatnio w senacie przeciwko prezydentowi Stanów Zjednoczonych, dalszym przykładem tego jest artykuł czasopisma „San Francisco Examiner“. Artykuł stwierdza m. in.:

„Każdy myślący Amerykanin widzi coraz wyraźniej, że Rosja Sowiecka popiera wszędzie w Europie narzędzia komunistyczne, celem przygotowania „pokoju“, który niewątpliwie będzie pokojem sowieckim, jeżeli ukłony Roosevelta, Hulla i Churchilla przed Stalinem będą trwałe dalej“.

Artykuł omawia dalej ustępstwa mocarstw zachodnich w sprawie de Gaulle i jugosłowiańskiego rządu emigracyjnego:

„Tragicznym szczegółem tej sprawy — to tragicznym, ponieważ doprowadzić on może do nowej wojny — jest nasze oficjalne milczenie i nasza faktyczna zgoda w sprawie de Gaulle i Tito. Tych upokarzających ukłony przed Stalinem i jego narządami nie może pochwalić żaden Amerykanin z wyjątkiem czerwonych z pod znaku Roosevelta pod przewodnictwem Earla Browdera, Israela Amtera i innych“.

40.000 nowych milionerów amerykańskich.

Sztokholm, 17 sierpnia. W Stanach Zjednoczonych obliczono obecnie, że w ciągu bieżącej wojny 40.000 ludzi osiągnęło majątek większy od miliona dolarów.

Należy zwrócić uwagę, że w ciągu pierwszej wojny światowej liczba milionerów w Stanach Zjednoczonych zwiększyła się o 22.000.

Statki „Liberty“ tanio na sprzedaż.

Sztokholm, 17 sierpnia. Komisja morska Stanów Zjednoczonych — jak podaje informacja z Nowego Jorku — opracowała plan wysprzedaży statków „Liberty“. Wstrzymano bowiem od pewnego czasu produkcję tych statków, a teraz ma się je sprzedawać znacznie poniżej własnych kosztów produkcji.

Jeden statek typu „Liberty“, kosztujący 2 miliony dolarów miano zaoferować za cenę 600.000 dolarów. Ponadto domaganą się tylko wpłaty w wysokości jednej piątej części ceny kupna, a więc 120.000 dolarów. Pozostałe cztery piąte ceny nabycia mają być uiszczone ratami w ciągu 10 lat.

Ograniczenia przydziałów w Stanach Zjednoczonych.

Sztokholm, 17 sierpnia. Ludność cywilna Ameryki spodziewała się już, że nastąpi ulżenie ograniczeń przydziałowych.

Tymczasem jednak miarodajne władze wydały postanowienia, które przyniosły silne rozczarowanie. Oznajmiono, że należy się liczyć z zaostrzonymi ograniczeniami w ciągu jesieni i zimy jeśli chodzi o przydziały całego szeregu artykułów żywnościowych i konsumpcyjnych.

Przed upadkiem rządu Bonomiego.

Medjolan, 17 sierpnia. Ostatnie wiadomości nadchodzące z Rzymu, mówią o nieuniknionym kryzysie rządu Bonomiego. Dwa czynniki uważa się jako zasadnicze dla spodziewanego obalenia rządu:

1) Zażarta walka, jaką rozpoczęli bolszewicy włoscy przeciwko rządowi Bonomiego.

2) Katastrofalna wręcz sytuacja żywnościowa i zaopatrzenia, paująca na terenie Włoch okupowanych, za którą również i strona aljancka zamierza zrzucić odpowiedzialność na gabinet Bonomiego.

W dniu 15 sierpnia przeniosła organizacja „Amgot“ odpowiedzialność za administrację w trzech wielkich prowincjach wło-

skich, między innymi także na terenie miasta Rzymu na rząd Bonomiego, twierdząc, że jednakowoż ogólnie w stolicy włoskiej nie aljancki krok taki podjęli wyłącznie tylko dlatego, aby winę za katastrofalną sytuację zaopatrzenia zrzucić na barki polityków włoskich.

Czysto polityczną akcję bolszewików przeciwko Bonomiemu prowadzi się jednakowoż pod płaszczykiem pewnych „demokratów“, którzy wszakże nieuchwytni są pod względem partyjnym.

Ogólnie panuje przekonanie, że w następnym organizuje się rząd nowy, posiadający silne tendencje socjalistyczno-komunistyczne.

Kim jest prezes sowieckiej „Rady dla spraw religijnych“.

Lizbona, 17 sierpnia. „Bojownik ruchu bezbożniczego prezesem Rady dla spraw religijnych“.

Pod takim tytułem dziennik „VOZ“ donosi, że Stalin zamianował niejakiego Poljańskiego prezesem nowoutworzonej rady dla spraw religijnych.

„Voz“ pisze m. in., iż wiadomo wprawdzie, że rząd sowiecki ze względów oportunistycznych jest zdolny do wszystkiego i nie działa bynajmniej z miłości do religii, jednak niespodziankę stanowi okoliczność, że wymieniony Poljański piastował dawniej szereg kierowniczych stanowisk w partii komunistycznej i odznaczył się szczególnie jako aktywny i wpływowy członek ruchu bezbożniczego.

Rosną wpływy komunistyczne w USA.

Genewa, 17 sierpnia. Dziennik „San Francisco Examiner“ podaje ciekawe szczegóły o penetracji elementów komunistycznych wśród władz w Stanach Zjednoczonych.

Dziennik publikuje listę, z której wynika, że około 900 komunistów znalazło stopniowo wstęp do różnych ministerstw lub władz. Na czele stoi ministerstwo rolnictwa z 207 komunistami, podczas gdy ministerstwo spraw wewnętrznych i ministerstwo wojny liczą po 45, a ministerstwo marynarki 40 komunistów. W ministerstwie pracy stwierdzono 98, w ministerstwie handlu 70, a w urzędzie skarbu 56 doktrynersko nastawionych komunistów.

Anglja nie może zrezygnować z importu mięsa argentyńskiego.

Madryt, 17 sierpnia. Ambasador angielski lord Halifax po powrocie do Waszyngtonu został zapytany przez przedstawicieli prasy, czy Anglja byłaby gotowa przyłączyć się do ewentualnych północno-amerykańskich kroków blokadowych przeciwko Argentynie.

Lord Halifax oświadczył, że naród angielski z trudnością zgodziłby się na takie kroki. Racje żywnościowe w Anglii są od szeregu lat bardzo szczupłe, tak że n. p. ubytek transportów mięsa argentyńskiego musiałby doprowadzić do dalszych ograniczeń przydziałów żywności.

We wsi Vialpago (Portugalia) żył 10-letni starzec, gdzie mimo podeszłego wieku czynny był jako dozorca lasów i łąk. Kiedy wybuchł pożar w jednym z powierzonych jego pieczy sadów — usiłował on nieustraszenie ugasić ogień za pomocą kocioł i ubrań. Udało mu się ogień przytłumić, przyczem poniósł tak ciężkie poparzenia, że wkrótce potem zmarł.

Reżim bolszewicki w państwach bałtyckich.

Genewa, 17 sierpnia. W dniu 1 lipca tyśiączne rzesze narodu łotewskiego zebrały się u pomnika wolności w Rydze na nabożeństwo dziękczynne na skutek bowiem niemieckiej ofensywy letniej z roku 1941 wyrzuceni zostali Sowietci z Rygi, stolicy łotewskiej.

Okrągło rok przedtem, w czerwcu 1940, napadli bolszewicy Łotwę. I rozpoczął się wtedy straszliwy reżim teroru. W archiwach Czerwonego Krzyża w Genewie spoczywają liczne dokumenty w wielkich fascykulach, świadczące o bolszewickim reżimie terrorystycznym w państwach bałtyckich. Masowe deportacje Łotyszów rozpoczęły się w dniu 14 czerwca 1940, wywieźli mieszkańcy tego kraju do najdalej odległych prowincji Unji Sowieckiej, a więc nad Ural, na Syberję itd.

Archiwa Czerwonego Krzyża w Genewie posiadają listy, wyszczególniające ponad 35.000 deportowanych Łotyszów, między nimi około 5000 chłopów i tyleż robotników i pracowników przemysłowych, a również i inżynierów, kierowników przemysłowych, rzemieślników i ponad 1000 oficerów, kilka tysięcy żołnierzy, urzędników państwowych, nauczycieli, literatów, dziennikarzy, lekarzy, właścicieli domów, ponad 3000 studentów i uczniów, a wreszcie okragło 1300 dzieci w wieku poniżej lat 6-ciu.

Z tych wszystkich deportowanych z wyjątkami niezwykle rzadkiem nikt już nie wrócił do domu, a większość z nich jest już na tamtym świecie. Zostali oni pomordowani lub też zginęli z powodu głodu mrozu w męczarniach fizycznych i moralnych w odległych puszcach i lasach Unji Sowieckiej, zdala od swojej ojczyzny.

Z całej tej olbrzymiej rzeszy zbiec zdołało zaledwie 3000 osób, które powróciły do

Łotwy. Opowiadały one szczegółowo o tem wszystkim, co przeżyły i widziały w Unji Sowieckiej. Deportowanych Łotyszów pomieszczano w lechych chatach, sporządzonych z kory drzewnej w dzikich okolicach. Żywie się oni byli zmuszani przez długi czas mehem i trawą, a jako jedyny środek żywności przydzielano im po jednej po trzy łutki dziennie maki żytniej na głowę. Kto skazyany był na prace przymusowe, ten marł po większej części z wyczerpania.

Z Estonji deportowali Sowietci wówczas ponad 400.000 osób. Jak stwierdza Czerwony Krzyż, około połowa z nich już nie żyje. Cześć posługiwała się wtedy znanymi metodami. Zanim w roku 1940 wtargnęli bolszewicy do państw bałtyckich, sporządzili oni już naprzód olbrzymią listę przyszłych swych ofiar, posługując się rozległym systemem szpiegowskim, kierowanym przez poselstwa bolszewickie w Rydze. Kiedy następnie bolszewicy wkroczyli do Rygi, automatycznie w ruch wprawiona została w całym kraju ich maszyna szpiegowska. Samochody czekistów uganiały po ulicach, rozbijano drzwi domów; nieszczęśliwe ofiary zaś stłaczano do oczekujących w pogotowiu pociągów towarowych i wywożono je.

Nieliczni ci, którym udało się powrócić, opisują katasz piekielne, jakim ich poddawano. Jeden z nich jest dzisiaj oficerem łotewskiej legji ochotników w walce przeciwko bolszewizmowi i w liście swym wysłanym do Szwajcarii pisze on co następuje:

„Walczę obecnie przeciwko bolszewizmowi w łotewskim korpusie ochotników i trudno mi jest pojąć, że istnieją jeszcze ludzie mniemający, że bolszewizm wcale nie jest tak złym, jak go opisują“.

Przed nowymi operacjami na Pacyfiku.

Tokio, 17 sierpnia. W tutejszych kołach wojskowych przypuszcza się, że Amerykanie przystąpią do nowych operacji na Pacyfiku, chcąc w ten sposób wtargnąć do wewnętrznej linii obrony Japonii.

Jako dowód na to wskazuje się na ostatnie odbyte konferencje Roosevelta z generałami i admirałami amerykańskimi i na koncentrację amerykańskiego lotnictwa i wojsk powietrznego desantu w północnej Australii.

Japońskie koła wojskowe sądzą, że do następnych akcji ofensywnych Amerykanie użyją przede wszystkim wojska desantu powietrznego. Wywiad japoński stwierdził, że w Brisbane, Port Moresby, Inisfail i Cairns znajdują się wielkie zakłady montowania żaglowców transportowych i

szkoły lotnicze. Pozatem stwierdzono, że z wysp Salomona ściągnięta została do Australii stacjonowana tam 13 dywizja wojsk desantu powietrznego.

Wszystkie te przygotowania, według mniemań tutejszych japońskich kół wojskowych zmierzają do podjęcia nowej amerykańskiej ofensywy.

Walki w północnej Burmie.

Tokio, 17 sierpnia. Aljanei usiłują w północnej Burmie przy użyciu bardzo znacznych sił wymusić rozstrzygnięcie nad frontem rzeki Salween w zachodnim Jue-nanie.

Sprawozdania frontowe oznajmują, że naprzeciwko stosunkowo nieznacznych

wojsk japońskich, broniących ważnych punktów oparcia Lameng i Tengyueh stoi około 100 tys. wojsk Czungkingu. Ataki kierowały się zwłaszcza na miejscowość Lemeng, z którego prowadzi odcęta przez Japończyków szosa „Ledo“, będąca komunikacyjną linią łącznikową w kierunku Burmy i Assan.

Pomimo tego, że w ostatnich dniach Lemeng było atakowane przez 20 tysięcy żołnierzy, znajduje się ono nadal silnie w rękach japońskich.

Dalsza mobilizacja sił roboczych w Japonji.

Tokio, 17 sierpnia. Gabinet japoński postanowił dokonać przegrupowania sił roboczych.

Pracownicy ważnych pod względem wojennym gałęzi przemysłu jak górnictwa, budowy okrętów, hut żelaza i stali, będą zmobilizowani. Ich miejsca pracy zajmowane dotychczas obsadzi się młodemi dziećmi. Tak więc nastąpi w tym celu daleko idąca mobilizacja.

Aby na wszelki wypadek zapewnić wyżywienie dla wielkich miast japońskich, przedsięwzięcie się specjalne przydziały najważniejszych środków żywnościowych, na podstawie których dostarczy się mieszkańcom miasta Tokio i Osaka rezerwy na 5 dni, a mieszkańcom północnego Kiūsiu i Nagoya zapas na 3 dni.

Jak oświadczył w środę w gabinecie minister dla rolnictwa i handlu Shimada, nadzwyczajny ten przydział odnosi się przede wszystkim do ryżu, ziemniaków i maki. Ponadto zapowiedział minister dodatkowy przydział świeżej jarzyny, ziemniaków i konserw.

Statystyka ochrzczonych żydów na Węgrzech.

Budapeszt, 17 sierpnia. Węgierski organ statystyczny „Magyar Statistika Szemle“ podaje dane o ludności chrześcijańskiej wyznania, jednakże żydowskiej rasy. Na podstawie spisu ludności z roku 1941 na Węgrzech było oprócz 723.000 mieszkańców wyznania izraelskiego, 61.548 osób wyznania chrześcijańskiego, względnie bezwyznaniowych, wśród których przodkowie ich byli żydami. Z tych 27.113 zadeklarowało się jako nieżydów, przyczem jednakże w myśl ustawy o ochronie rasowej tylko 15.000 mogło być uznanych za nieżydów. Z tych 61.548 osób odpada 5.009 na tych, których dziadkowie byli przynajmniej z jednej strony pochodzenia żydowskiego. Obustronnych dziadków żydowskich miało 33.026 osób. Z pośród całkowitych żydów było 38.374 wyznania chrześcijańskiego, a z tych przyjadło 37.930 na stolicę węgierską.

KRONIKA

SIERPIEŃ

17

Czwartek

Dziś: Jacka wyzn.
Jutro: Heleny ces.

Dziś obowiązuje zaclenienie od g. 20.30 do 5.00

Pięć pociągów dziennie.

(tp) Kraków, 17 sierpnia. Wzmógł się na przykładzie wycieczek (widoczny w tem wpływ powrotnego wezwania) sprawił, że kierownictwo tych prac uruchomiło jeszcze jeden pociąg roboczy, tak, że obecnie już w pięciu pociągach dają ochotniczy na miejscu robot. Pociągi odjeżdżają w pewnych niewielkich odstępach czasu tak, ażeby przez to uniknąć natłoku. Nie należy jednak stać wycieczki wniosku, że można później przychodzić; owszem pożądanym jest, ażeby odpowiednia ilość stawiła się już do pierwszego pociągu, by go w zupełności wypełnić.

Przed komisją lekarską.

(tp) Kraków, 17 sierpnia. Kto się nie czuje na siłach, by iść się łopaty, udaje się do Dyrekcji Policji na ulicę Kapucyńską, gdzie urzęduje komisja lekarska. Jej zadaniem jest uznać ewentualną niezdolność do pracy zobowiązanych do pracy przy budowie ziemnej obrony. Odbywa się to na dwa sposoby. W pierwszym wyetareza wykazanie się naczelnymi brakami; w tym wypadku świadectwem przekonującym jest n. p. brak nogi, proteza. Tacy jednak są wyjątkiem. Ci inni przedstawiają się najrozmiejciej.

Zdarza się między niemi ktoś budowy atletycznej, ale ma ze sobą ważne dokumenty lekarskie i wychodzi z wybitem na karcie rozpoznawczej orzeczeniem, że jest do tej pracy niezdolny, a znów wcale nikłej budowy niewiasta została dodatnie zakwalifikowana, gdyż badanie nie wykazało żadnego błędu organicznego, lecz stwierdziło zadawalający stan zdrowotny. Ruchuby na zwolnienie oparte na jakichś byłych poważnych przejściach chorobowych zawodzi, gdyż dostateczną przyczyną nie może być przed dziesięciu laty przebyta operacja raptury, ani też stwierdzona nie-

gdys, lecz już wyleczona gruźlica. Przedkładane zaświadczenia lekarskie i szpitalne mają swą wagę, gdy je uzupełni wynik

Obowiązki lokatorów.

(tp) Kraków, 17 sierpnia. Każda kamienica jest małym terenem społecznym, podzielonym na szereg indywidualnych gospodarstw samodzielnych, które podlegają pewnym obowiązkom, ustanowionym celem utrzymania porządku. Wylamywanie się z pod przyjętego regulaminu psuje harmonię całości i stwarza niepotrzebne dyssonanse, które uniemożliwiają wzajemne współzycie garstki ludzi, zmuszonych do codziennego obcowania ze sobą.

Mieszkańcy kamienicy powinni być solidarni w przestrzeganiu wieczornych godzin ciszy. Należy się liczyć z tem, że ludzie po pracy potrzebują spokoju i odpoczynku, a uszanowanie pracy człowieka należy do form kultury, która uzewnętrznia się w odpowiednim zachowaniu. Po godzinie 10-tej należy zachować ciszę.

Drugim punktem regulaminu w życiu kamienicy jest przestrzeganie porządku tak klatki schodowej, jak i podwórza. Praca

komisyjnego badania, dla którego zresztą istotnie pomocnym może być autentyczne roentgenowskie zdjęcie.

ta należy do dozorey, ale obowiązkiem lokatorów jest, aby nie utrudniać mu tej pracy przez lekkomyślne zamieszanie niedopalkami itp. „Powiedz mi jak mieszkasz, a powiem ci, kim jesteś“ — czystość kamienicy jest również dowodem kultury jej mieszkańców.

Trzepanie dywanów i pościeli powinno odbywać się między godziną 7-mą a 10-tą rano. Ustalone godziny mają uzasadnienie swoje tak ze względu na obowiązek zmniejszenia hałasu, w który i tak obfituje wielkie miasto, jak też z uwagi na zdrowie mieszkańców. Również wywieszanie pościeli na balkonach i oknach od ulicy nie jest dozwolone ze względu na estetykę miasta.

Przestrzeganie tych trzech zasadniczych punktów w życiu każdej kamienicy nie przedstawia przy dobrej woli jej mieszkańców żadnej trudności, a stwarza podstawy do ogólnego porządku i poszanowania praw, jakie rządzi życiem społecznym.

W miejskiej hali targowej.

(tp) Kraków, 17 sierpnia. Piękny i celowy w swym rozkładzie gmach miejskiej Hali Targowej jest przedwojennym dziełem zapobiegliwego Zarządu Miejskiego. Innym jednak było jego przeznaczenie w porównaniu z dzisiejszym użytkowaniem, które jest wyrazem odmiennych warunków gospodarczych. Dziś jest tak, że umieszczone na zewnątrz sklepiki w liczbie 13 są w rękach kupców Polaków i służą sprzedażi towarów szkolnych, kolonjalnych, żelaznych i konserw rybnych; sama zaś hala, t. j. jej przestronne wnętrze, zajęta jest przez firmę „Ostrucht & Olko“.

Firma ta jest upoważniona do skupu i zbiorów jarzyny i owoców na obszarze Gen. Gub. i t. zw. Ostlandu, przyczem na tym tu terenie eksploatuje ona miechowskie, północną część krakowskiej ziemi i sam Kraków. Z wiosną komisje wyznaczają wysokość kontyngentów dostawy dla producentów, którymi są gospodarstwa ogrodnicze, majątki ziemskie i większe gospodarstwa rolne.

Za dostarczane produkty zarejestrowani otrzymują zapłatę według cen maksymalnych i premje w postaci wódk, cukru, skóry i tkanin; naturalnie te ostatnio w for-

mie „punktów“. Dostawa odbywa się bądź to własnymi środkami przewozowymi producenta, bądź też firma wozwi je, przy pomocy swoich własnych samochodów ciężarowych lub też koleją.

Rozdział towarów przeprowadza z urzędu upoważniony kierownik targu, który stosownie do ustalonych czy też nowozgłoszonych zapotrzebowań wyznacza poszczególne klientom odpowiednie ilości. Za wyjątkiem wojska — do odbiorów stosuje się punktowy system przydziału. Tak up. jądłodajnia ma po jednym punkcie za każdy tysiąc osób, korzystających z niej. W roku 1934 prawie wyłączną formą jest jednak przekaz na nabycie (Bezugschein). Odbiorcami są więc i wojsko, szpitale, zakłady opieki społecznej, kasyna i kuchnie zespolone, jądłodajnie, sklepy jarzynowe niemieckie — przy nadmiarze dowozu otrzymują jarzynę do rozprzedaży także i polskie sklepy żywnościowe.

Hala targowa jest czynna od godziny 5.30 do 21-szej. Tryb jej pracy jest następujący: od wczesnej godziny zwózka i przyjmowanie towarów, o godzinie 8-mej ustala się rozdział, poczem następuje sprzedaż, która trwa do godziny 14-tej, a

Bolszewizm zagraża!

Ojczyzna potrzebuje TWOICH RĄK

przeciąga się czasem i do 16-tej. O godzinie 16-tej znów przywóz; ten jednak pochodzi z terenu dalszego. Aż do godziny 21-szej trwa tu ruch — w hali, magazynach i podwórzach składowych, a także i poszczególne biurach, gdzie się ustala równowagę handlową tego wielkiego obrotu środków żywnościowych.

Miarą wielkości agent tego przedsiębiorstwa jest liczba jego pracowników, która wynosi 360 osób.

Kronika żałobna.

Kraków, 17 sierpnia. W ostatnich dniach zmarli: Suryto Franciszek, lat 68, emeryt miejski, Pietruszka Władysław, ur. w 1914 r., Chłerek Gertruda, lat 33, zamężna, Knobloch Bronisław, lat 51, profesor gimn., Górecka Marja, lat 53, bez zawodu, Dzierwa Lucjan, lat 33, robotnik, Łasowska Janina, lat 15 uczennica, Drohyczek Aleksander, ur. w 1926 r., bez zawodu, Tarasliński Wiktor, ur. w 1883 r. mistrz blach., Wojtas Franciszek, ur. w 1855 r. bez zawodu, Kantorowicz Marja, lat 60, bez zawodu, Studencki Stanisław, ur. w 1898 r., nacelnik urzędu skarbu, Pitek Aleksander, ur. w 1894 r., Lucyszyn Jan, lat 44, robotnik, Tomasz Domański, kupiec lat 52,

„Chcesz premję“?

(tp) Kraków, 17 sierpnia. Barwny, zwracający na siebie uwagę afisz (stare to już wydanie) przedstawia gospodarza wiejskiego, jak pięknie wyhodowane jarzyny dostawia na kontyngent — i także, gdy objęzony zakupionymi towarami premjowymi zadowolony wraca do domu. Na tym napis, wolaający: „Chcesz premję“?

Aby producent mógł świadomie na to pytanie odpowiedzieć, daje mu się jeszcze dla zorientowania klucz premjowy. Więc pierwszy oczywisty warunek: sprzedaż kontyngentowa odbywa się po urzędowo ustalonych cenach maksymalnych. Otóż dostawcy jarzyn otrzymują dla każdego 100 zł. sprzedanego towaru 15 punktów premjowych, a 20 punktów przy sprzedaży owoców. Tych 15 punktów rozdziela się na trzy punkty wódeczne, tj. 1 1/2 kwatery wódki, trzy punkty tekstylne, trzy papierosowe, 1 1/2 środków do mycia, 1 1/2 skóry, i 1/2 narzędzi gospodarstwa domowego. Kto dostarczy owoce, ma także prawo do zakupu pewnej ilości marmelady.

Skrypty nadsyłane do redakcji winny być pisane jednostronnie, czysto i wyraźnie.

Na drodze między ogrodem i kuchnią.

(tp) Kraków, 17 sierpnia. Na dziś trzeba szczyt „zielonego“ do zupy, trochę ziemniaków, parę marchewek i kalarepy. Wystarczy. Za parę minut już się to znajduje na kuchennym stole. Istotnie tak bywa tam, gdzie tuż przy domu znajduje się własny ogródek warzywny.

Tego rodzaju konsumentów w mieście jest jednak znikoma ilość. Dla nich więc istnieje pośredniczący targ, a gdy chodzi o większe zespoły spóżywców — jarzynowa hala targowa, która w Krakowie prowadzi na własny rachunek firma Ostfruch & Olfke.

Przypatrzmy się drodze, jaką w tych warunkach przejść musi jarzyna, by z ogrodu dostać się w ręce kucharza.

Jest rano. Na gunowych kołach wtoczył się w odbiorczą sien miejskiej hali targowej wóz „Jedności“ (to jeden z wielu setek dostawców) który z ogrodu tej Spółdzielni prowadzonego w Białym Prądniku przywózł pietruszki, kalarepy i bób. Personalny firmowy waży to, przyjmuje, klasyfikuje i wydaje dostawcy cedulke, na podstawie której nastąpi wypłata i przydział punktów premjowych. Odebrana jarzyna idzie do magazynu lub na chwilowy skład do hali.

Przestronne ściankami siatki drucianej poprzedzielane wnętrza hali każdego dnia jest obrazem współczesnej produkcji miejskiego i okolicznego ogrodnictwa. Całość przedstawia bardzo malowniczy widok. Tu wznosi się okazała góra kapusty, tam w snopy związana dorodna pietruszka.

Tuż piętą się skrzyżki z późną sałatą, obok kosze pełne straków białej fasoli szparagowej. I znów kosze: te z cebulą, inne z majerankiem. Jest i marchew, ledwo czerwienią widna ze swej ciemnozielonej naci, a i delikatny zbity kwiatostan kalafioru kryje się w swym zielonym kielichu. Jedno spożywa w spokoju czekając swej kolejki, drugie znów w ruchu: tyle tego, a tyle tamtego według przekazu wydania dla takiej a takiej firmy idzie na wagę, a potem na wóz ciężarowy czekający przed głównym wejściem. Po chwili koniasto wypelniony odjeżdża — i już nie długo czekać: wreszcie jarzyna dostaje się do kuchni.

Taką drogę codziennie w porze letniej odbywa przeciętnie 20 ton, lecz zdarzają się wyjątki takie, że dochodziło i do 50 ton.

WYNIKI CIĄGNIENIA LOTERJI LICZBOWEJ W KRAKOWIE są następujące: 53, 40, 85, 33, 83.

WESOŁY KĄCIK.

Podsluchana rozmowa.

(Ap.) — Słowo honoru... — Pan nie ma honoru! — Ależ pan myli się!... Ja ręczę panu, że mam... — Co mi pan takie rzeczy opowiada! Wszak do stał pan w twarz na samym środku miasta... — Ależ dobrodzieju, co pan takiego plecie? — Tak jest! Ja sam widziałem!... — A to dobrze... Ciekawym gdzie?... — Jak to, pan zapomnieli?... W Wieliczce... — Eee, w Wieliczce, co to mi za miastem!...

Można spytać się.

(Ap) Sędzia do złodzieja siedzącego w więzieniu: — Co by powiedział twój ojciec, gdyby się dowiedział, żeś kradł? — Może go pan o to zapytać, panie sędzio, on tu siedzi w celi obok mnie.

Marzenie dziecka.

(Ap) — Ja chcę zostać policjantem. — Dlaczego? — Będę bawił się na środku ulicy i nikomu nie będzie wolno mnie przejechać.

Zgłaszając się ochotniczo do pracy w Rzeszy Niemieckiej — masz prawo wyboru miejsca pracy. Zgłoszenia: Biuro Informacyjne dla pracowników fizycznych i umysłowych Krakau, Burgstr. (Grodzka) L. 60

INTERWENCJE W URZĘDACH wszelkie tłumaczenia uskuteczniają uprawniony tłumacz — Kraków, B. Jasiełowicza 25, m. 5. (vis à vis garażu).

Wolne posady

Herlińska fabryka motorów, poszukuje od zaraz do budowy pomieszczeń mieszkalnych: robotników budowlanych i pomocników, następnie do budowy motorów: robotników fachowych, ślusarzy, frezowników i robotników maszynowych wszelkiego rodzaju. Prosimy zgłaszać się w Biuro Informacyjne Krakau, Burgstr. (Grodzka) 60, także i w niedzielę przed południem. Dobre mieszkanie i utrzymanie w Berlinie zapewnione. Zaraz potrzebna starsza gospodyni-kucharka do samodzielnego prowadzenia domu u bezdzietnego małżeństwa w Krakowie. Warunki bardzo dobre. Zgl.: Główny Krak. Kraków, „Nr. 4763“.

Posad poszukują

Samodzielna siła kuśnierska, ze Lwowa, szuka pracy, Kraków, lub prowincja. Zgłoszenia do Gońca Krak., Kraków, „Nr. 4955“.

Sprzedaj nieruchomości

Parcelę 450 s. budowl. ładnie położoną sprzedam z powodu choroby. Wola Duchacka, ul. Sportowa 13, przy Gminie. Okazał Domu murowanego, 10 ubikacji, Aleje 29 Listopada, 1/4 część, sprzedam zaraz: Kraków, Basztowa 10, m. 1. Zauwaga. Pensjonat II piętrowy, 28 ubikacji, mory ogrodu, umebliowany, sprzedam: Kraków, Basztowa 10, m. 1. 4974

Obwieszczenia urzędowe

ZARZĄDZENIE w sprawie uregulowania czasu pracy w gospodarce prywatnej.

Z dnia 14 sierpnia 1944 r. Na podstawie § 3 piątego rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 14 grudnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 560) zarządza się:

- § 1. Regularny czas pracy wynosi w zakładach gospodarki prywatnej łącznie z czasem 60 godzin tygodniowo.
§ 2. Za pracę przekraczającą 54 godziny tygodniowo oraz za pracę wykonywaną w niedzielę i dni świąteczne należy płać dodatek w wysokości 25% o ile dotychczas powiernik pracy przy krótszym czasie pracy aniżeli 54 godziny tygodniowo dopuścił lub zezwolił na przyznanie wynagrodzenia za pracę nadliczbową, unormowanie to obowiązuje nadal aż do odwołania.
§ 3. Unormowanie czasu pracy w zakładach gospodarki publicznej zastrzega się specjalnemu uregulowaniu.
§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w prasie dziennej. Krakau, dnia 14 sierpnia 1944 r.

Kupno

Zegarmistrz-jubiler kupuje. C. Chwilkowski, Kraków, Florjańska 3. 4811
Meble używane kupuje zaraz gotówkowo Hala Meblowa, Kraków, Grodzka 59.
Kupię walizkową maszynę do pisania w dobrym stanie. Zgłoszenia: Kraków, ul. Szczepańska 3, „Kolektura“ 4948

Sprzedaj

Maszynę do szycia tania sprzedam. Kraków, ul. Zwierzyniecka 9, m. 1.
Zegarmistrz-jubiler poleca C. Chwilkowski, Kraków, Florjańska 3. 4812
Firma St. Chwilkowski Zakład zegarmistrzowski pod Arkadami, Kraków, Krakowska 1, poleca: biżuterię, wyroby srebrne i różne praktyczne upominki, oraz wykonuje wszelkie naprawy zegarków.
Sypialnia, szafa kombinowana, tapczan, stół i 4 krzesła, do sprzedania. Kraków, Stradom 13, m. 4. 4907

Kuśnierska maszyna „Singer“

Przedam. Kraków-Dębni, Różana 18. 4791
Sprzedajemy tania używane ubrania, płaszcze, bieliznę pościelową, koce, firanki, kilimy, oraz inne ładne rzeczy.
Kupię, św. Krzyża 7. Sklep. 4762
Maszynę Singera, zaraz tania sprzedam. Kraków, św. Jana 3, m. 8, III. p.
Zegarek złoty na rękę Tissot, Omega, Cyma, naszyjnik, pierścionek, para obrączek ślubnych, płaszczyk popielaty damski, męski, 5 m chodnika kokosowego, firanki do okien weneckich, cytra klaszawska, peleryna nieprzemakalna damska, dziecięca, oraz gumy do wózków dziecięcych, do sprzedania okazynie. Kraków-Podgórze, Zamojskiego 69/5.

Noclegi

Noclegi: Kraków, Szewska 7, m. 7.
Noclegi: Kraków, Florjańska 3, m. 8.
Noclegi inteligencji: Kraków, Radziwiłłowska 14, m. 2. 4767

Nauka i wychowanie

Maszynopismo, stenografia, indywidualnie, nowoczesnie. Kraków, Grodzka 27.
Lekcja fortepianu — wszystkie stopnie — doskonała metoda, dorosłym i dzieciom. Czesława Wilczyńska, Kraków, Adolf-Hitler-Platz 37, m. 6, I. p., oficyjna. 4866

Różne

Elektryczne instalacje światła, motorów, schronów — wykonuje oraz naprawia: Armaty, Kraków, Stolarska 6. 4775
Miron — zgłosił się w ważnej sprawie Karpienko, Tenczynek 116, kolo Krzeszowice. 4610

Matrymonialne

Wdowiec, lat 30, przystojny, bez nalogów Średniego wzrostu, z dwoma córkami 3-letnią i 18-letnią miesięczną, niebogaty, lecz energiczny, z zawodem, poszukuje celu matrym. panne, do lat 28, lub wdowę, materialnie niezależną, panie, z łagodnym charakterem, z zadaniami i rozumieniem, szukam trwałej i mocnej przyjaźni. Panie, do lat 43, kochające piękno, subtelne, nie zbyt szczerpe, strona materialna obywat. proszone są o odpowiedź, załączając fot. pod słowem zwrotną, do Biura Ogłoszeń, Kraków, Sienna 12, pod „Jesień“ 4939

Zęby — kradzieże

8. VIII. o godz. 16 w tramwaju Nr. 4. zgubiono ciemne okulary z dioptriami. jako bezużyteczne dla znalazcy, proszę oddać za wysoką nagrodą. Kraków, ul. Pedzichów 4, III. p. (Ostrowska). 4782

Inteligentny, 30-letni, wykształcenie akademickie

Inteligentny, 30-letni, wykształcenie akademickie, pozna w celu matrym. zgrabną, sympatyczną, o dobrym charakterze, niezależną. Zgłoszenia nieanonimowo do Gońca Krak., Kraków, „Nr. 4952“.

Noclegi

Noclegi: Kraków, Szewska 7, m. 7.
Noclegi: Kraków, Florjańska 3, m. 8.
Noclegi inteligencji: Kraków, Radziwiłłowska 14, m. 2. 4767

Nauka i wychowanie

Maszynopismo, stenografia, indywidualnie, nowoczesnie. Kraków, Grodzka 27.
Lekcja fortepianu — wszystkie stopnie — doskonała metoda, dorosłym i dzieciom. Czesława Wilczyńska, Kraków, Adolf-Hitler-Platz 37, m. 6, I. p., oficyjna. 4866

Różne

Elektryczne instalacje światła, motorów, schronów — wykonuje oraz naprawia: Armaty, Kraków, Stolarska 6. 4775
Miron — zgłosił się w ważnej sprawie Karpienko, Tenczynek 116, kolo Krzeszowice. 4610

Matrymonialne

Wdowiec, lat 30, przystojny, bez nalogów Średniego wzrostu, z dwoma córkami 3-letnią i 18-letnią miesięczną, niebogaty, lecz energiczny, z zawodem, poszukuje celu matrym. panne, do lat 28, lub wdowę, materialnie niezależną, panie, z łagodnym charakterem, z zadaniami i rozumieniem, szukam trwałej i mocnej przyjaźni. Panie, do lat 43, kochające piękno, subtelne, nie zbyt szczerpe, strona materialna obywat. proszone są o odpowiedź, załączając fot. pod słowem zwrotną, do Biura Ogłoszeń, Kraków, Sienna 12, pod „Jesień“ 4939

Zęby — kradzieże

8. VIII. o godz. 16 w tramwaju Nr. 4. zgubiono ciemne okulary z dioptriami. jako bezużyteczne dla znalazcy, proszę oddać za wysoką nagrodą. Kraków, ul. Pedzichów 4, III. p. (Ostrowska). 4782

S. p. z Klasów Janina MIERZWIŃSKA emer. nauczycielka przeżywszy lat 61, po ciężkiej chorobie, zmarła dnia 15 sierpnia 1944 r. w Krakowie. Nabożeństwo Żałobne w dniu pogrzebu dnia 17 sierpnia br. w Kaplicy Cmentarza Rakowickiego w Krakowie. Maż, Dzieci, Zięć, Wnuczek, Siostra z Mężem, Brat z Żoną 4941 i Dziećmi.

S. p. Mieczysław BOGAJSKI b. dyrektor banku przeżywszy lat 60, zmarł dnia 23 lipca 1944 r. w Poznaniu. Pogrzeb odbył się dnia 26 lipca br. w Poznaniu. Za spokój duszy Niezapomnianego s. p. Zmarłego odprawioną zostanie dnia 19 sierpnia br. o godz. 8.30 rano w kościele OO. Jezuitów przy ul. Kopernika w Krakowie Msza Święta Żałobna z egzekwiami, na które zapraszają w głębokim żalu pozostali. Rodzina i grono Przyjacieli.

Pychyjskiej Irenei skradziono 7. VIII. 1944 r. Kennkarte, Nr. 2615, wydaną przez Zarząd Gminy Rakka, Kreis Neumarkt/Dun. z dnia 28. VIII. 1942. Skradziono torbę z Kennkartą w tramwaju dnia 11. VIII. 1944 r., wydaną w Wiśniczu Nowym, Nr. Kennkarty F-52, na nazwisko Michałina Fielek, zam. Kraków, Przemyska 2, m. 8. 4916

Skradziono Kartę rozpoznawczą, wydaną w Krakowie, na nazwisko Maria Drodzowska, zam. w Krakowie, ul. Zeleny 7, m. 6. 4928

Zgubiono Kennkarte, Nr. 2600, wydaną przez Komisariat Miasta Rzeszów, dnia 30. III. 1942, na nazwisko Fila Roman, zam. w Czerniewcach — Rumunia z 7. VII. 1905. 4930

Zgubiono Kennkarte, Nr. 202287, wydaną przez II. Obwód w Krakowie, na nazwisko Ludwika Woźniak, zam. Kraków, Bozego Ciała 14. 4957